

G7: Zoufalá snaha o důležitost

- CZ24 News | 15. června 2021



Nadcházející summit G7 v Cornwallu by mohl být na první pohled vnímán jako bizarní setkání „Amerika je zpět“ s „globální Británií“.

Celkový obraz je však poněkud delikátnější. Tři summity v řadě – G7, NATO a USA-EU – vydláždí cestu k tolik očekávané napínavé události: summitu Putin-Biden v Ženevě, což rozhodně nebude reset.

Řídící zájmové skupiny, stojící za hologramem, který se jmenuje „Joe Biden“, mají jasnou společnou agendu: řídit zindustrializované demokracie – zejména ty v Evropě – a držet je ve strnulé pozici, aby bojovaly proti „autoritářským“ hrozbám, které pro národní bezpečnost USA představují „zhoubné“ Rusko a Čína.

Je to jako návrat do těch dob, ach tak stabilních, studené války v 70. letech, kdy zároveň James Bond bojoval proti cizáckým zloduchům a kapela Deep Purple rozvracela komunismus. Inu, časy se mění. Čína si je velmi dobře vědoma toho, že nyní má globální Jih „podíl na téměř dvou třetinách světové ekonomiky ve srovnání s jednou třetinou, na které má podíl Západ: v 70. letech to bylo přesně naopak“.

Pro globální Jih – tedy naprostou většinu planety – je G7 do značné míry nepodstatná. Důležitá je skupina G20.

Čína, rostoucí ekonomická supervelmoc, pochází z globálního Jihu a ve skupině G20 zaujímá vedoucí postavení. Kvůli všem svým tuzemským problémům si hráči EU v G7 – Německo, Francie a Itálie – nemohou dovolit znepřátelit si Peking, co se týče ekonomiky, obchodu a investic.

O skupinu G7, restartovanou jako sinofobní křížovou výpravu, nebude zájem. Včetně Japonska a

zvláštních hostů v Cornwallu: technologické mocnosti Jižní Koreje, a Indie s Jihoafrickou republikou (obě země jsou členy BRICS), jimž byla nabídnuta návnada – možnost rozšíření členství.

Zbožná přání Washingtonu se spolu s ofenzívou PR smršťují, prodávají se jako primus inter pares Západu, jako revitalizovaný globální lídr. Proč na to globální Jih neskočil, lze názorně sledovat na tom, co se událo za posledních osm let. Skupina G7 – a zejména Američané – jednoduše nedokázali zareagovat na rozsáhlou paneurasijskou obchodní/vývojovou strategii Číny, tzv. iniciativu Jedno pásmo, jedna cesta (BRI).

Dosavadní americká „strategie“ – nepřetržitá demonizace BRI jako „dluhové pasti“ a mašinérie na „nucenou práci“ – to nepřerušila. Nyní, když už je příliš pozdě, přichází na řadu plán G7, do něhož jsou zapojeni takoví „partneři“, jako je Indie, aby alespoň teoreticky „podpořili“ neurčité a „vyspělé projekty“ na celém globálním Jihu: tzv. iniciativa Čistá zeleň ([Clean Green](#)), zaměřená na udržitelný rozvoj a přechod na ekologii, která se bude projednávat na summitu G7 i na summitu USA-EU.

V porovnání s iniciativou BRI může být iniciativa Čistá zeleň jen stěží považována za ucelenou geopolitickou a geoeconomickou strategii. Iniciativu BRI podpořilo a stalo se jejím partnerem více než 150 národních států a mezinárodních seskupení – včetně více než poloviny z 27 členů EU.

Fakta z terénu hovoří jasně. Čína a ASEAN se chystají uzavřít dohodu o „komplexním strategickém partnerství“. Obchod mezi Čínou a zeměmi střední a východní Evropy (CCEC), známými také jako skupina 17+1, zahrnující 12 zemí EU, se nadále rozrůstá. Digitální hedvábná stezka, Zdravá hedvábná stezka a Polární hedvábná stezka se neustále vyvíjejí.

Takže zbývá už jen hlasité remcání Západu o nejasných investicích do digitálních technologií – možná financovaných Evropskou investiční bankou se sídlem v Lucemburku – což má odříznout „autoritářský dosah“ Číny v rámci celého globálního Jihu.

Summit EU-USA možná odstartuje činnost „Rady pro obchod a technologie“, která bude koordinovat politiku v oblasti 5G, polovodičů, dodavatelských řetězců, kontroly vývozu a technologických pravidel a norem. Jemné připomenutí: EU a USA toto složité prostředí jednoduše neovládají. Nutně potřebují Jižní Koreu, Tchaj-wan a Japonsko.

Počkejte chvíli, výběrčí daní

Abychom byli spravedliví, skupina G7 možná prokázala veřejnou službu celému světu, když ministři financí uzavřeli minulou sobotu v Londýně údajně „historickou“ dohodu o globální minimální 15% dani pro nadnárodní společnosti (MNC).

Triumfalismus byl na místě – s nekonečným vychvalováním „spravedlnosti“ a „daňové solidarity“, spojeným s opravdu špatnými zprávami pro nejrozsáhlejší daňové ráje.

No, je to trochu složitější.

O této dani se diskutuje na nejvyšších úrovních Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) v Paříži více než deset let – zejména proto, že národní státy přicházejí ročně nejméně o 427 miliard dolarů kvůli daňovým únikům ze strany nadnárodních společností (MNC) a různých multimiliardářů. Pokud jde o evropský scénář, ten ani nezačleňuje ztrátu DPH podvodem – což se škodolibou radostí praktikuje kromě jiných společností také Amazon.

Takže není divu, že ministři financí ze zemí G7 měli na Amazon v hodnotě 1,6 bilionu dolarů docela spadeno. Cloudová výpočetní divize Amazonu by měla být považována za samostatný subjekt. V takovém případě bude muset tato mega technologická skupina platit vyšší korporátní daň na některém ze svých největších evropských trhů – v Německu, Francii, Itálii, Velké Británii – pokud bude ratifikována globální 15% daň.

Ano, tohle je hlavně o velkých technologických společnostech – hlavních expertech na daňové podvody a profitování z daňových rájů, které se nacházejí i v Evropě, jako je Irsko a Lucembursko. Způsob, jakým byla EU vybudována, umožnil, aby se mezi národními státy rozmohla daňová konkurence. Otevřené diskuse na toto téma v Bruselu jsou prakticky tabu. Na oficiálním seznamu daňových rájů EU nenajdeme Lucembursko, Nizozemsko ani Maltu.

Co když je tohle všechno bravurní kousek PR? Je to možné. Hlavní problém je, že se na půdě Evropské rady – kde vlády členských států EU projednávají své záležitosti – dlouho otálelo a tak nějak byla celá věc svěřena Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

Podle toho, jak se věci mají, jsou podrobnosti o 15% dani stále nejasné – a to i přesto, že se vláda USA může stát největším vítězem, protože jejich nadnárodní společnosti přesunuly obrovské zisky na místa po celé planetě, aby se vyhnuly americkým korporátním daním.

Nemluvě o tom, že nikdo neví, zda, kdy a jak bude dohoda celosvětově přijata a realizována: to bude sisyfovský úkol. Přinejmenším se o ní bude opět jednat na červencovém zasedání G20 v Benátkách.

Co chce Německo

Koncem loňského roku došlo ke skutečnému pokroku v otázce investiční dohody mezi EU a Čínou, k němuž by nemohlo dojít bez Německa. Za přispění nové americké administrativy se dohoda opět zadrhla. Odstupující kancléřka Merkelová je proti ekonomickému oddělení EU od Číny – a stejného názoru jsou i němečtí průmyslníci. Bude celkem zajímavé sledovat tuto „vedlejší zápletku“ na zasedání G7.

Stručně řečeno: Německo chce i nadále expandovat jako globální obchodní velmoc s využitím své velké průmyslové základny, zatímco Anglosasové zcela opustili svou průmyslovou základnu, aby se věnovali neproduktivní financionalizaci. A Čína chce zase obchodovat s celou planetou. Hádejte, který hráč vypadne z kola?

Vzhledem k tomu, že summit G7 je de facto setkání hegemonu s jeho hyenami, šakaly a čivavami, bude také docela lahůdkou sledovat sémantiku. Jaký stupeň „existenční hrozby“ bude přisouzen Pekingu? Zvláště když pro zájmové skupiny, stojící za hologramem „Biden“, je skutečnou prioritou Indo-Pacifik.

Těmto zájmovým skupinám může být EU, prahnoucí po strategičtější autonomii, ukradená. Washington vždy vyhlašuje své diktáty, aniž by se předtím obtěžoval něco konzultovat s Bruselem.

Takže o tomhle bude tato trojice summitů (G7, NATO a EU-USA): hegemon nasadí všechny páky, aby zabránil/dorážel na nástup sílící mocnosti tím, že naverbuje své satrapy k „boji“, a tak zachová „mezinárodní řád, založený na pravidlech“, který navrhl před více než sedmi desetiletími.

Historie nám říká, že to nebude fungovat. Uvedu jen dva příklady: britské a francouzské impérium nedokázaly v 19. století zastavit vzestup USA; a co víc, anglo-americká osa zastavila současný vzestup Německa a Japonska pouze tím, že zaplatila cenu dvou světových válek, přičemž britské

impérium bylo zničeno a Německo se opět stalo vedoucí mocností v Evropě.

Tohle by mělo dát setkání „Amerika je zpět“ s „globální Británií“ v Cornwallu status pouhé bizarní historické poznámky pod čarou.

Autor: Pepe Escobar

Překlad: zvedavec

Zdroj: <https://www.globalresearch.ca/>